

Lán til húsa- bygging

MÁLID UM BETRI SKIPAN VIÐV. LÁNUM TIL HÚSABYGGING LAGT
INN Á TING AV LÖGMANNI

I gjár legði logmaður fram á ting málið um veðhald fyrri húsabyggilánum.

Tað hefur leingi verið tosað manna millum um viðurskipti teirra, ið byggja skulu sér hús. Sum stöðan er í dag, er tað sera tungt hjá arbeiðsfólki yvirhovur at fara undir húsabygging.

Tað fer tí at vera ein stór hjálp, um lánviðurskiptini nú verða so broytt, at maður kann fáa upp til 75 pst. lán av byggivirðinum. Í dag eru bert möguleikar í hægsta lagi at fáa upp til 40 pst á teim storru plássunum.

Uppskot til LÖGTINGSLÖG UM VEÐHALD FYRRI BYGGILÁNUM

§ 1. Endamálið við hesi lóg er at fáa til vega möguleikar fyrri rimilgar og samfelagsgagnligari bygging í Foroyum, bæði viðvíkjandi vanligari húsabygging og bygging til idnað.

§ 2. Landsstýrinum verður heimilt landskassans vegna at veðhalda fyrri byggilán, sum verða veitt av peningastovnum í Foroyum, Danmark og aðrastaðni undir fylgjandi fyrirliti:

1) Veðhaldið, upp í 35 % av ognarinnar lánvirði, kann verða givið fyrri prioritetslán, ið eru upprykkjandi, og sum eru tryggjað við pant aftan á 1. prioritetslánið, tó ikki meira enn fyrri tilsamans 75 % av ognarinnar lánvirði.

2) Við ognarinnar lánvirði skilt tað virði, ið hesin nýgjörði bygningur hefur í handli sambart virðismetan, ið er gjord vegna láni. Lánvirði má kortini ongaft verða sett hægri enn grundvirði aftrat byggikostnaðinum.

3) Tær nærri treytirnar fyrri láninum verða at seta av landsstýrinum, serliga viðvíkjandi rentuhæddini og avdráttartíðini.

4) Hæddin av tí veðhaldi, landskassin átekur sær sambart hesa lóg, verður ikki at fara upp um 2 mill. kr. fyrri hvørt figgarjárið.

Kappróðurin

ólavsokuaftan fór fram í besta veðri og var sera væleydnaður.

29 bátalóg luttóku í róðrinum. — Hesir vunnu:

5-mannafor, gentur: Havfrúgvín Vestmanna. 6-mannafor: Smiril, Vági 4-mannafor, dreingir: Hildur, Tvoroyri. 8-mannafor: Hvalurin, Eiði. 5-mannafor, dreingir: Havfrúgvín, Vestmanna. 8-mannafor nýggi: Miðvingur, Miðvagi. 10-mannafor: Vestmenningur, Vestmanna.

§ 3. Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

Tingið sett

Aftaná skrúðgongu tingmanna frá Havnar kirkju, har presturin Peter Petersen í Hvalvík hevði hildið frálíka góða præðiku, varð Logtingið sett kl. 13.

Jákup Fr. Øregaard varð afturvaldur til formann, meðan Sigurd Joensen varð næstformaður við luta kasti við Johan Poulsen.

Til skrivara varð Jákup Lindenskov afturvaldur, og við lutakasti millum J. C. Olsen og Frederik Hansen varð Jens C. Olsen valdur til annan skrivara.

Logmaður helt síðan roðu, har hann í yvirleti sínum nam við tað mesta av tí, sum fram var farið, síðan tingsetan byrjaði aftaná síðsta val.

Logtingsnevndir

Logtingsfundur varð aftur hós morgunin kl. 10, har figgarnevnd, umsóknarnevnd og landsstýrisnevnd vóru valdar.

Í figgarnevndina vórðu valdir: J. F. Øregaard, Sámál Petersen, Johan Poulsen, Andr. Djurhuus, Sigurd Joensen, E. Patursson og Poul Petersen. Tiltaksmenn eru J. P. Davidsen, Poul J. Olsen, Tr. Samuelsen, Hans Iversen, Fr. Hansen H. v. Hogadalsá og Hákon Djurhuus.

Í umsóknarnevndina vóru J. H. Danbjørg, Leon Joensen og Fr. Hansen valdir, og landsstýrismálannevndina J. Fr. Øregaard, E. Patursson og Hans Iversen.

Burturlutingin

HJÁ KVINNUFELAGNUM Í HAVN

Hesir seðlar hava vunnið:

1. 1 føroyskt skjúrt	1598
2. 1 mynd í rammu	895
3. 1 dukka (Elsja) í for. bún.	1378
4. 1 dukka (Eyðja) í f. bún.	2950
5. 1 fyrrikleð til for. búnað	1673
6. 1 turrikleð til for. búnað	616
7. 1 litid hondvöð gólvteppi	2187

Lutirnir fáast hjá *Sígnu Magnusen*.

Íslendingar vunnu lands- kappingardystin

Ólavsokudag var landskappingardystur í fótbólta millum føroyska landsliðið og íslenska B-landsliðið.

Hetta var ein vakur dystur. Væl varð leikað yvirhovur, eingin harðskapur varð nýttur, sjálvt um hvør maður legði sítt ystarsta á.

Okkara menn royndust væl í leiki. Teir vóru ágrytnir og høvdu líka nógv av spælinum sum íslendingar; men tað sást skjótt, at íslendingar høvdu betri teknik — betri yvirliit yvir stöðuna og dugdu betri at stöða seg á vøllinum, so teir fingtu nýtt hvønn kans, ið gavst, og hetta var tað, ið gjordi, at sigurin varð teirra.

Íslendingar vunnu henda dystin, og tað høvdu teir uppiborið. Her var tað tað betra liðið, ið vann, og soleiðis eigur tað jú at vera. Eitt annað er so tað, at sigurin var

kanska nakað storri, enn hann átti at verið eftir spælinum at doma. — Íslendingar vunnu 5—2. Okkara menn fingtu tað næsta og tað síðsta málið. Vit vildu hildið, at 4—2 ella kanska 3—2 hevði givið eitt meira beinrakið bilæti av leikinum. Málverji okkara hevði ikki ein av sínum bestu dögum, annars hevði hann helst havt tikið eitt ella tvey av teim málum, ið fóru ígjøgnum.

Men hvar um alt so er, var hetta ein frálíkur dystur, og íslenska liðið skal rokna við at vera vælkomnið aftur á hesar klettur.

Íslendingur var dómari. Hann var gloggur og rettvísur. Av teim bestu, vit hava sæð í Gundadali.

Í gjárkvöldið skuldi íslenska liðið leika móti Tórshavnar býarliði, og í kvöld leika teir á Tvoroyri móti oyggjarliði Suðuroyinga.

Nú er tann stundin komin til handa...

Táid Jóannes bóndi fyrri gott sjeiti árum síðani tók soleiðis til í vælkendu yrking síni, var tað *daniserlingin*, sum var atvoldin, og táid navni hansara í frálíku Varmakelduroðu síni herfyri tosar um málbjargarin Hammershaimb, sum hann nevnr ein andans ítróttarmann, kemur hann við ávarðing móti tí stöðugt vaksandi *amerikaniseringini*, og væl verið honum og øllum øðrum, ið fara í hernað móti útlendsku neyðtøkuni av málinum fyrri tað; men tað er enn ein eitrandi táttur í týningini av máli okkara — okkum týst hvorki at líta í landsuður ella vestureftir til bandastatanna, men heldur áttu vit at tikið hondina í egnan barm og farið í holt við avynubarn hinna føroysku mentannar, útvarpið og tey málsligu kjørneyt (umheri megi), har ráða fyrri borgum, tí móti tí *niðingsverki móti* allari vanligari *føroyskari bendingarlaru*, har verður útint *hvønn dag*, er hin útlenska ágangdin fyrri einki at rokna.

Nú er nevniliga tann stundin komin til handa, hvar vit mugu lata smáligt føroyskt kurteisni vikja fyrri máls ligu gagnsmálum okkara — vit noyðast at ganga í vigg móti monnum, sum eru so ósmædnir at teir ikki halda seg burtur hadani, evni teirra als ikki rokka til.

Táid regluligu sendingar útvarpsins komu í lag fyrri góðum tveimum árum síðani, ógvaðust fólk við knappliga at hoyra torskilda mansrodd, sum millum at kalla triðja hvørt orð skeyt inn eitt »ehh« ella »umpph« — hesi rodd bar Lias í Rættará kannuna av — sum frá leið tyktist

hon tó at hava ovað seg so mikið í at þetta setningarnar sundur, at fólk skiltu meginpartin av tí, hon las upp, men nú vóru tey var við annað brekið — Lias hevði so litla virðing fyrri bæði hvønn- og hvørjumfalli, at tær margháttligu orðasamsetningarnar, hann fann uppá at flyggja lurtarunum, fingtu nú sjálvt tey, ið fyrr høvdu verið heldur enn ikki reyst í bæði brúki av fyrirsetingum og föllum, at ivast.

Einasta bragd, hann hevur útint er, at hann fann okkum upp nýggja tætt, »tútnyrðing eystane«.

Føroyingar eru fólkaligir, og tí var eingin atsókn veitt Lias persónliga, men í bløðunum fóru fleiri móti útvarpsstarvsfólkinum *sum heildi*, Lias helt seg tí, sum vera man, ikki vera verri farnar enn hinir, tvorturimóti, hann bretti sær á, táid stjórin, ið heldur ikki er hin mesta hetja í tungu snildi gletti á tonn og sló um seg við »Man merkt die Absicht...«, og so skuldi alt vera sagt — hann var ikki komin sjálvbodin í varpstjórasessin, og rett er tað, men hvør hevur sett hann? Og hvør í Guðs garði hevur sloppið Lias inn á Bryggiubakka?

Men bíða nú ... so við eitt hendir tó nakað — Lias er horvin, lurtarar (Framhald á 4. síðu).

5-1 TIL ÍSLENDINGAR

— Fótbóltsdysturin í gjárkvöldið millum íslenska bóltliðið og Tórshavnar býarlið varð vuninn av íslendingum við 5—1. Íslendingar fingtu 4 mál í fyrra hálvleiki. Tað eydnaðist ikki Havnar liðinum at gera mál fyrr enn 42 minuttir vóru farnir av øðrum hálvleiki.